

ctriæ (*Ephes. iv*), sed laboremus, et eorum conversionem nostræ vite propositum habeamus exemplum, ut simus populus Dei peculiaris. Nec contristemus Spiritum sanctum, in quo signati sumus in die redemptionis; ne illum exstinguamus in nobis; et prophetias non contemnamus; ne forsitan volenti Spiritui sancto habitare in nobis non demus locum. Nullum alium timeamus, præter Deum, qui ultor et iudex est operum singulorum, et cum sancto sanctus est, et cum viro innocente innocens (*Psal. xvii*); et dicit: *Ego amantes me diligo, et qui me quærent invenient gaudium (Prov. viii)*. Et alibi loquitur: *Si ambulaveritis contra me perversi, ego ambulabo contra vos perversus (Lev. xxvi)*.

LIV. Non irascamur invicem (*Psal. iv*): etiamsi ira nos vicerit, non peccemus irati, solis occubitus peniteat a præoccupantes (*Matth. xviii*). Meminerimus esse præceptum, quoties peccanti in nos ignoscere debemus, et munus nostrum relinquere ante altare: quod nequaquam suscipitur, si non fuerit reconciliatione placabile (*Ibid. v*): ut possimus dicere: *Dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris (Luc. xi)*. Et Apostolus præcepit: *Si quis habet adversus aliquem querimoniam, sicut et Christus donavit nobis, sic facite (Col. v)*. Simus discipuli mansuetudinis sanctorum omnium, et præcipue David, de quo scriptum est: *Memento, Domine, David, et omnis mansuetudinis ejus (Psal. cxxxii)*. Et Moysi, de quo legitur, quod fuerit mansuetus super omnem terram (*Num. xii*). Et Dominus in Evangelio de mansuetis ac mitibus loquitur: *Beati mansueti et mites corde, quoniam ipsi possidebunt terram (Matth. v)*. Magis sapientiæ est, mansuetudinem possidere, et audire: *Sapiens esto, fili, ut lætetur cor meum (Prov. x)*. Et iterum: *Imitatores estote Dei, filii charissimi (Ephes. v)*. Et, *Estote perfecti, sicut et Pater vester, qui in cælis est, perfectus est (Marc. v)*. Et alibi: *Sancti estote, quoniam ego sanctus sum, dicit Dominus (Lev. v)*.

LV. Quæ legentes testimonia, seminemus nobis justitiam, ut metamus fructum vitæ. Illuminemus lucem scientiæ, quia tempus est ut cognoscamus Deum, donec veniat fructus justitiæ nobis. *Ecce nunc tempus acceptabile, et dies salutis (II Cor. vi)*. Et vere, secundum quod scriptum est, *Plenitudo legis est dilectio (Rom. xiii)*. Joanne in hæc eadem concinente: *Hoc præceptum accepimus a Patre, ut diligatis invicem (Joan. xv)*. Et, *Qui diligit Deum, diligit et fratrem suum (II Joan. iv)*. Et, *Non sicut Cain, qui ex maligno erat, occidit fratrem suum. Et quare occidit? quia opera ejus maligna erant; fratris autem ejus bona. Non admiremur, fratres, si oderit nos mundus: nos scimus, quia transivimus de morte ad vitam, eo quod diligamus fratres (I Joan. iii)*. Ergo diligamus nos mutuo.

LVI. Loquar aliud ad vos audentius, filii charissimi. Ex quo credidit mihi Deus conversationis vestræ et sanctæ conversationis gregem, non cessavi lacrymis monere, et docere singulos, ut placeatis Deo; nec subtraxi aliquid, quod vobis utile sentiebam, ut dicerem: *Et nunc commendo vos Deo, et verbo gratiæ ejus, qui potest vos ædificare, et dare vobis hæreditatem cum sanctis (Act. xx)*. Vigilate, omni studio curaque contendite, ne obliviscamini propositi vestri, sed implete quod vos scitis esse pollicitos. *Ego enim jam delibor, et tempus resolutionis meæ adest: qui certamen bonum ex parte certavi, cursum consummavi, fidem servavi. De cætero reposita est mihi corona justitiæ, quam reddet mihi Dominus in illa die justus iudex: non solum mihi, sed et omnibus qui dilexerunt justitiam ejus (II Tim. iv)*, et omnia Patris mandata fecerunt. *Finitis verbi: omnia audi, Deum time, et mandata ejus custodi; quoniam omnis homo: universum opus Deus adducet in judicium, sive bonum, sive malum sit (Eccl. xii)*.

Explicit doctrina sancti Orsiesii.

REGULA ORIENTALIS

ORIENTALIUM REGULIS COLLECTA A VIGILIO DIAGONO.

DE REGULA ORIENTALI VETERUM TESTIMONIA.

Gennadius Massil. Script. Eccl., cap. 51.

Vigilius diaconus composuit ex traditione Patrum, monachorum regulam, quæ in cænobio ad profectum fratrum in conventu legitur, breviato et aperto sermone, totius monasticæ professionis in se tenentem disciplinam.

Sanctus Benedictus Anianæ abbas Concordiæ Regularum multa Orientalis, sive Orientalium regulæ capita inserit.

Smaragdus quoque abbas in expositione Regulæ sancti Benedicti, cap. 28, Regulam Orientalem, capite autem 31, Regulam Patrum Orientalium appellat.

Annales Trevirenses in Apologia monasterii sancti Maximini part. II, cap. 1. Et apud Christoph. Brotum lib. VII Annal. Trevir.

Errecta fuit ibidem religio Christiana monastica sub Regula Orientalium Monachorum.